

J. N. D. O. M.

DISSERTATIO ACADEMICA,

DOTATIONES, ALTARIBUS
TEMPLI CATHEDRALIS
ABOËNSIS QVONDAM FACTAS,
EXHIBENS,

CUJUS

PARTEM PRIOREM

CONS. AMPL. FACULT. PHILOS. IN REG. AD AURAM LYCÆO

PRÆSIDE

MAG. JOHANNE BILMARK,

Histor. & Philosoph. Pract. Profess. Reg. & Ord.

PRO LAUREA

Publicæ Submittit Disquisitioni

HENRICUS TÖRNROTH,

V. D. M.

IN AUDIT. MAJORI DIE XIII. MAJI AN. MDCCCLXXXII

H. A. M. S.

ABOÆ

Impressa apud Viduam Reg. Acad. Typ. J. C. Frenckell.

S:Æ. R:Æ. M:TIS.

MAGNÆ FIDEL. VIRO.

PERILLUSTRI. AC. GENEROSISSIMO.

LIBERO-BARONI.

DOMINO.

BERNHARDO. JOHANNI.

HASTFEHR.

LEGIONIS. PEDESTRI. ABOENSIS. CHILIARCHO.
ET.

ORDINIS. REGII. ENSIFERORUM. EQUITI.

NEC. NON.

LITTERARUM. AC. LITTERATORUM. PATRONO.

Dissertationem. Hanc. Academicam.

In. Tesseram. Gratissimi. Animi.

Cum. Venerabundo. Omnigenæ. Felicitatis. Voto.

Sacram. Esse.

Voluit. Debit.

HENRICUS. TÖRNROTH.

PRÆFATIO.

Sicut Templis, ædibus illis cultui Divino sollemni-
ter peragendo destinatis, magnum honorem; ita
Sacellis & eisdem plerumque inclusis altaribus, ut lo-
cis omnium sanctissimis, peculiarem venerationem
tribuisse homines, historia omnis ævi adfatim docet.
Ad hæc igitur, tamquam ad asyla, confugiebant illi,
qui aut in extremo vitæ periculo essent constituti,
aut qui Divinæ tutelæ suam suorumque commendare
vellent salutem; supplicesque sibi persvadebant, eas
preces Deo futuras gratissimas, quas, altarium cornua
tenentes, ex imis effunderent cordis penetralibus.
Non moramur gentilium sacra, sed obiter tantum ob-
servamus, quod sicut cultus Deo O. M. a primis ex-
hibitus Christianis fuit simplex, majestati tamen Di-
vinæ conveniens; ita in quolibet templo non nisi uni-
cum fuerit altare, idemque ingenuitatis potius, quam
opulentia documentum. Ingravescente autem post
sedatos persecutionum furores Hierarchia Pontificia,
Præsules Romani, ignorantiam ac superstitionem in-
ter homines sibi devotos alituri, atque decumanam,
A quam

quam adfectabant, dominationem in turbido rerum omnium statu prorogaturi, ex paganismi caerimoniis non paucas adoptarunt. Quare ut gentiles non Jovi tantum, sed Diis quoque majorum & minorum gentium, ita Romano-Catholici Deo quidem, sed præcipue suis sanctis tot passim in templis exstruxerunt ac dicarunt altaria, ut non in Sacellis modo, verum insuper ad plerasque templorum columnas talia ponerent, simplici persuadentes plebi, in hocce adparatu præcipuam religionis partem consistere. Hinc ut alia reticemus exempla, in templo Cathedrali Lundensi ultra XLVIII altaria olim fuisse erecta, observavit Nob. LA-GERBRING (a). Immo templum Cathedrale Aboëense, quamvis multo recentius, altaribus in honorem sanctorum exstructis oneratum magis, quam ornatum sub papismo fuisse, ex modo dicendis constabit. Et quum documenta, quæ antiquitates concernunt Finlandicas, in nostris etjam oris sint perquam rara, & tantum non habenda pro tabulis ex gravissimo literarum naufragio superstitibus; operæ nos pretium facturos existimavimus, si vetustarum schedularum, quæ dotationes (b), altaribus Templi Cathedralis Aboënsis quondam factas, continent, partem hisce pagellis, in quantum nostræ ferant facultates, exhibeamus, plures alio tempore, si Deo visum fuerit, in publicam emissuri lucem.

(a) Vid. Monument. Scanens. Tom. II. p. 44,

45. (b) Quæ in genere de dotatione ecclesiarum & alta-

altarium notari merentur, legi possunt in J. H. BOEHMERI Jure Parochiali Sect. V. C. I. §. XIV. seq. & Bergströmii dissert. Lundæ habita de fundatione ac dotatione altarium.

§. I.

Ex documentis, quorum fides in dubium vocari nequit, satis constat, Templum Cathedrale Aboënsē circa initium seculi XIV exstrui cœptum, opus autem tantæ amplitudinis, quod plura eademque gravissima intervenire infortunia, inter pauca perfici haud potuisse lustra; quare inter prima altaria in isthoc Templo exstructa referendum forte illud, cujus fundationem procuravit Aboënsis Episcopus JOHANNES, ejus nominis tertius, qui dum pedum gessit Episcopale, magis in ditanda Æde Cathedrali & augenda Clericorum conditione, quorum utrumque præcipua religionis pars tunc censebatur, quam in religione a commentis superstitiosis reformanda, fuit occupatus. En apographum litterarum ad præsens negotium pertinentium:

Nos Johannes miseratione divina Episcopus Aboënsis & Capitulum ibidem notum facimus omnibus & singulis quorum interest seu interesse potuerit in futurum, quod propter homicidium quoddam (a) per Johannem Kólnarâ civem aboënsē in Johannem cognominatum quondam Lodewiks Rumpen, svadente

dyabolo perpetratum inimicie capitales inter confanguineos ipsius Johannis occisi & dominum Johannem Kólnarâ multis temporibus perdurabant, que tandem intercedentibus bonis hominibus pacis unitatem conclamantibus, summo mediatore cooperante, sopite fuerant in hunc modum, quod predictus Johannes Kólnarâ unum altare cum singulis ornamentis sibi debitis (b) constituet in ecclesia Cathedrali, in quo due, misse, in honorem Dei & animarum defunctorum salutem singulis celebrarentur ebdomadis perpetuo duratura; quod sponte subjiciens, quamvis sibi satis onerosum duas colonias, quarum una sita est prope castrum aboënse dicta ascasâ & altera in Lundis, obtulit ipsi altari in perpetuum subjiciendas, ut ex fructibus inde provenientius possent petita superius omnia consummari: sed quia consanguineis antedictis Johannis antedicti videbatur hec posse futuris temporibus evacuari propter pericula casualia, ecclesia cathedralis ipsas colonias acceptavit illa conditione, ut yconomus ejusdem ecclesie, qui pro nunc est aut pro tempore fuerit ipsum altare cum suis ornamentis sumat & conservet, & sic deinceps sacerdoti missas in ipso celebranti & curam ipsius gerenti sicut expressum est supra x. markas aut ii markas puri annuatim exponat, & cum hoc quolibet die quo sepelietus Johannes defunctus de medio sublatus fuit, scilicet in festo purificationis beate Virginis Marie, i markam exsolvat pro missis in commemoratione ipsius distribuenda curato altaris beate virginis gloriose.

se. Datum Abo anno D:ni MCCCLXVIII die beati Olavi martyris nostro sub sigillo & civitatis Aboënsis.

(a) Ut in aliis, ita præcipue in pœna homicidii statuenda, a veteribus legibus multum recedunt modernæ. Ex tenore enim vetustissimarum legum raro capitis etjam quantocunque crimini imponebatur supplicium, si modo reus par mulctæ esset. Imprimis homicidia, quæ vel in subitaneo quodam iracundiæ calore, quale fuisse videtur illud de quo præsentibus loquuntur litteræ, vel compositis utrinque ad certamen armis committebantur, certis tantum in casibus capitali plectebantur pœna, quare pœna pecuniaria, quæ quadraginta marcis æstimata fuit, isthoc homicidii genus expiari potuit, quæ mulcta dicebatur *Sporgjald*. Vid. Nob. *Stiernhók de Jure Sveonum* vetusto p. m. 128 & 346.

(b) Sollemnis fuit Monachorum ac Præfulum Romanensium mos, negotiis quibusvis, præsertim majoris momenti, sese ingerendi, & bona sua interponendi officia, quæ tamen pleraque fuerunt hamata. Hinc in turbido egregie piscabantur, ex qua demum cunque re dulcem lucri odorem putantes. Quoties igitur graviora committebantur scelera, noxios cives vel in sua templa, quæ sanctissima olim putabantur asyla, admittebant, vel eosdem tantis, quantis pares eos nossent, vexabant mulctis, quibus thesauros suos immane quantum augebant, cujus præter allatum in

præsentibus litteris exemplum varia passim occurrunt documenta. Sic quum Daniæ Rex CANUTUS, cognomine Dives, interfecisset affinem suum Ulphonem Språkelågg, dum hic in templum S:cti Lucii, regis non immerito exacerbatæ vindictam declinaturus confugeret, cædes hæc insigni pecuniæ mulcta, quæ procul dubio cessit templo, expiata legitur, Vid. Histor. Svec. & Goth. ab Erico Olai consignatæ p. m. 37. Similiter quum Daniæ Rex SVENO, Ulphonis modo memorati filius, milites quosdam suos, quod contumeliosius de se fuissent locuti, in templo Roschildensi occidisset, Episcopus ejus Dioceseos Wilhelmus Anglus, injuriam ædi sacræ factam condonaturus supplici Regi gravissimam poenitentiae rationem injunxit, nec in gratiam ipsum prius recepit, quam Ecclesiæ Roschildensi multa bona in perpetuam possessionem fuisset largitus. Vid. cit. modo Erici Ol. Histor. p. m. 41. De templo *Numis*, quod urbi Aboënsi proxime adjacet, veteres perhibent traditiones, quod duobus fratribus, qui invidia & internecino odio distinebantur, fuerit injunctum, illud ædificare, & b. Catharinæ, cujus nomen adhuc gerit, consummatum dicare; quocirca tamen non diffiteor, alias aliis placere traditiones. Magis pro comperto habent nonnulli, quod Hornius quidam de Åminne, grave facinus, quo plurimum indignationem in se converterat, expiaturus, Templum b. Bartholomæi & Saloënsæ Ecclesiæ Uskelånsi annexa suis sumtibus exstruenda curaverit.

§. II.

In honorem trium Regum altare in Templo civitatis nostræ Cathedrali olim exstructum, idemque insigniter fuisse dotatum, vel litteræ jam a nobis adferendæ luculenter docebunt. Dubium autem quibusdam obvenisse animadverto, quinam per tres istos Reges intelligantur. Sunt nonnulli, qui in apographis infra adferendis tres Scandinaviæ Monarchas, videlicet ERICUM IX Svethiæ, CANUTUM IV Daniæ & *Olavum* CRASSUM Norvagiæ Reges, in Sanctorum numerum a Pontificibus Romanis relatos, indigitari opinantur. Enimvero quum sub fatali illa unionis Calmariensis periodo tanta non fuerit trium Scandinaviæ populorum concordia, ut singuli communes venerarentur patriæ suæ Patronos, opinionem istam, ut levem nimis, missam facimus. In confesso enim esse arbitramur, quod heic indigentur Magi illi ab Evangelista Matthæo celebrati, qui, observationibus commoti Astrologicis, ab Oriente venerunt, Christum recens natum visuri & adoraturi, quos tres fuisse numero inde potissimum colligunt quidam, quod triplicis generis dona Salvatori obtulerint. Reges vulgo nominantur ex male intellectis Scripturæ S. locis Psal. LXXII. 10. & Es. LX. 6. quibus spirituale Christi regnum & universalis gentium vocatio innuitur. Quocirca non possumus non mirari væcordiam Christianorum, sub Papali domina-

minatione degentium, qui hos ex Oriente Sapientes, in Sanctorum numerum retulerint, relatisque aras passim extruxerint, quamvis ignoraverint, cui religioni fuerint ipsi addicti. Retinemus nos etiam Festum Epiphaniæ, tantum ex longa consuetudine, cui aliquid nonnumquam est dandum, attamen sine omni sensu papistico. His præmissis sequuntur jam dotationum litteræ:

Jak Benkt Lydikkeson (a) affwapn Kennis medh thesse mijno upno breffve mik haffva aa mijna wegna oc ålskeligha hustru Walborga Jónisse dotther unth oc uplatit til testament båggies waara the twa qwerna som wij samman ottom i kokala qwårna oc qwårna-stadh oc the siskiewårke thår til liggia oc thårmedh tomtpt åker oc ångh oc uthmarkar som thårtil hõra undher the helgha tree konungha altare i Åbo tijl ewårdhelika ågho, med swa skåll ath swa långhe jak lifswer skal jak qwårnana behaldha i mijna wårjo oc giffva thår aff hwart aar ena halfva lest sādth rogh eller korn, oc epter mijna dagha skulu altarins forstandare fulmaktogha wara ath anamma oc bruka til altarins bestandh alt thet fornampdha Gudi til loff oc the helgha tree konungha. Till mera wisso bidher jak årlighan oc Wålborin mann herr henric Clawsson Riddare oc Lagman i Norr finna ath han hångier sith Incigle undher thetta breff medh mijno eghno incigla. Scriptum Åbo in crastino S:eti Sigfridi Episcopi a:no D:ni MCD.

Item:

Item:

Allom them thetta breff höra eller see kungör jach Henric Clawsson (*b*) Riddare, ath jach oc mijn älskeligha hustru Lucia Olaffs dotter oss haffva medh berodhna modhe oc fullom godh wijlja giffvit oc fulleligba oplatith eeth waarth kôpegodhz som kallas Aijonlinpå liggiandhes i Masko Sokn medh allom tillaghom, inghor undhantaghno som thy godhze medh râttha tilhöra kan, oc medh eeth par uxa, fäm koor oc tijghio faar, Gudhi, Jomffru S:cte Marie oc allan Gudhz helgon i hijmerike til hedher oc äro enkannerligha them helghom threem Konunghom till theras altares uppehåldhå i Abo Domkirkio for waare föråldrå oc waara siålar, thår jach for:de Henric Clawsson år medh i broderskap medh them androm flerom dandhemannom. Till yttermera wisslo oc withnis byrdh hengiom wij warth incigla, jach oc mijn for:da hustru undher thetta breff. Datum Abo in profesto corporis Christi anno D:ni MCDXL octavo.

(*a*) Quisnam hic Benedictus Lydekini filius fuerit, & quodnam in civitate munus gesserit, indagare hæcenus non potuimus: probabile tamen nobis obvenit, quod ortum duxerit ex familia olim Nobilissima, pridem autem extincta Diekne, quod fratrem habuerit Claudium Lydekini, Arcis Aboënsis quondam præfectum. Ita enim MESSENIUS in Theatro Nobilitatis Svecanæ p. 58. *Henricus de Aminne (Horn)*

uxor Catharina, filia Claudii Lydekesson, vulgo Diekne dicti, Castellani Aboënsis, nati apud Westphalos in ditione Monasteriensis.

(b) Fuit hic Henricus Claudii filius, Eques ac Legifer per Finlandiam borealem ex Familia etjam Diekne ortus, & frater Catharinæ jam memoratæ. Duxerat ille in matrimonium Nobilissimam Virginem LUCIAM TAWAST, sororem germanam Aboënsis Episcopi MAGNI Olavi TAWAST, ex qua suscepit filium Olavum, qui avunculo suo jam commemorato in Episcopatum successit Aboënsē. Exhibet quidem J. Dijkmannus in antiquitatibus suis Ecclesiasticis p. m. 208. apographum, sed idem mutilum, Testamenti, ab Henrico Claudii facti altari Corporis Christi (helga Lekamens Chor) in templo Aboënsi, in quo sepeliri voluit, cui legavit optimum cingulum suum argenteum, idemque deauratum (mitt bästa sölf bälte forgyt). Sed fallitur hic Historicus, dum cit. Libr. p. 207. suspicatur, illud conditum fuisse an. 1421; siquidem, ut alia reticeam, mentionem faciat reverendi Episcopi Aboënsis D:ni Olavi, qui tamen non prius, quam anno 1450 pedum obtinuit Episcopale.

§. III.

Quum Templum Cathedrale, quod Aboæ est, b. Henrico, qui sub auspiciis Svethiæ Regis ERICI IX, cultum idololatricum in hisce oris exterminavit, & religionem Christianam magno potius, quam pio zelo propa-

propagavit, dicatum fuisse constet; probabile admodum est, simul ac illud fuisset perfectum, altare in honorem Regis ERICI atque Episcopi HENRICI communi & consensu & sumtu fuisse erectum, quod ample adeo dotatum esse deprehendimus, ut bona quoque Holmiæ sita, ex quibus redditus faceret, haberet, ficuti vel ex sequenti vindiciarum apographo dilucide colligi potest:

Allom them thetta breff hóra eller see kungór jach Benkt Jónsson (*a*), Riddare oc Lagmann i Uplandhom ath aarom epter Gudhz bórdh MCDXLI om Odhins daghen nesth epter Dyonyfii epter budh oc enkannerliga befálningh Hógborens Förste herr Konungh Cristoffers sampnade jach nogra aff Rijkensins Radh, som áro Wårdughe fäder oc herrar Biscop Niclis i Strengnis (*b*), herr Niclis Jónsson (*c*) hofswidsman på Stockholm, herr Benkt Stenßon (*d*), herr bo Stenßon (*e*) oc herr Magnus Green (*f*) Riddare oc ginghom uppa Raadhusith i Stokholm til ath hóra, ransaka oc ánda nogra árendhe, som for:de waar nadughe herra Konunghen off befalth haffde, ibland hwilkom war een kára som Wårdhughe Fadher medh Gudh biscop Magnus (*g*) i Abo haffde til Borghmåstare oc raadhi i Stokholm i swa maato ath the i marjom aarom haffde hindret oc ánn hindhradhe undhan S:cti Erikz oc henrikz koor i Abo domkirkio (*h*) eena gathubodha tomt liggandhe i Stokholm widh kornthorgith oppa sudra sidhona i ordhenom twáro offwer Arendh Flámmings (*i*) hus, hwilka tomt oc

gathubodha ther oppa henne stodh Pedher Ålanningh (k) oc hans hustru Christin Pedhers dotter, Gudh theras sjåla nadhe, haffde giffvit til for:de S:eti Erikz oc Henrikz koor som theras opna breff thår oppa giffuit år oc thår för off låsith warth uthwisar. Thårtil swarade for:de Borghmåstare oc raadhit, ath the tompthen lagth undher almosana i Stokkholm hwilket the thok eij bewijsa kundhe, uthan hållre waro månge aff byamannomen som thet wijste oc tilstodho ath the tompthen war giffuen aff Pedher Ålanninge til for:de S:eti Erikz oc Henrikz koor, oc sunnerliga Pedher Tråbo som tompтена i wårio haffde kåndhes oc tilstodh ath Pedher Ålanningh oc hans hustru gaffuo the samma tompthen som Biscop Magnus omthaladhe til oc undher for:da kooren, oc aff henne kåndhis han sik haffua giffuit aarlige v marker til almosana epter raadhzins bodh oc befålningh oc sagdhe sijk enga andra tompth haffua thår han rånthe aff plictugher war uthan the sama. Tha haffdom thenna årendhe granligha offwerwågith oc badha delanna bewisningh oc skålar hörth oc rantzakath epter allas thera raadh, som thår når waro aff rijkessinis raadh oc opnåmdes, oc swa theras som thår woro aff Staadhzens raadh innebliffne medhan widherdelismånnerna waro uthwijste. Ta domdhe jach Benkt Jónsson Konungz Domhaffuandhe i thet sineth for:da gathubodha tompth oc hennes aarligha råntho undher S:eti Erikz oc henrikz koor i Abo Domkirkio, som hon giffuin war epter breffuens ludh oc Pedhers Tråbo til-

tilstandilse, oc forbjudher jach hwariom manne widh
sina XL mkr hårepter hindhra eller qvålja for:da tompth
undhan the kooren hon tilgiffuen i nagra maato oc sa-
mileedh om ranthona aff henne gangher. Til meera
wiffo oc withnisbyrdh bedhis jach Wårdhuga Fader
medh Gudh Biscop Thomas i Strengnis oc herr Benkth
Steenfson Riddara hångia thera secreth oc incigla medh
mijno inciglo for thetta breff, som giffuit år oc scriff-
uit i Stokholm oppa aar oc dagh forscriffnom.

(a) Benedictus Johannis Oxenstjerna Dominus
de Salistad, Eques, regni Senator a. 1434, supremus
aulæ Mareschallus & Legifer Uplandiæ circa an. 1440
nec non aliquamdiu regni Administrator. Vid. PF-
RINGSKIÖLDII Monument. Upland. part. I. p. 44.
atq. STIERNMANNI Hófdinga minne Tom. I. p. 77.

(b) Nicolaus KENICIUS alias KÖNIG, Epi-
scopus Lincopenfis, eodem anno, quo allata jam sen-
tentia fuit consignata; electus. Sveno Grøtte ab aliis Sto-
re nuncupatus, Episcopus Scarenfis, ex antiqua Store
familia ortus: Thomas, Episcopus Strengnesensis, in
cujus insigni tria Lilia conspiciuntur. De his triumvi-
ris vid. Rev. RHYZELII Episcoposcopiæ Tom. I. p.
115, 177, 215.

(c) Nicolaus Johannis OXENSTIERNA, Do-
minus de Djursholm & Fredswijk, Eques, regni Sena-
tor, arcis Stockholmenfis Præfectus, & cum fratre
Benedicto jam commemorato per aliquod temporis

intervallum, regni Svethici Administrator, vir generis antiquitate ac munerum dignitate, quam sua virtute illustrior, vid. STIERNMANNI Libr. cit. p. 100.

(d) Benedictus Stenonnis NATT och DAG, Dominus de Göksholm, Eques, regni Senator, ac per Nericiam Legifer, vid. STIERNMANNI Lib. cit. p. 162.

(e) BO STENSON NATT och DAG, proxime præcedentis frater, Eques, regni Senator, & Præfectus arcis Calmariensis, vid. Libr. cit. p. 283.

(f) Magnus GREEN, Eques, regni Senator, nec non arcis Stockholmenfis primum, deinde Aboënsis Præfectus, Vir in omni vitæ genere varius, suæque dominationi, quam patriæ salutis amior, vid. PERINGSKIÖLDII Libr. cit. p. 85 & 86.

(g) Magnus Olavi TAVAST, nobili familia ortus, quam suis in Templum & Diœcesin' Aboënsē benefactis & meritis reddidit nobilissimam.

(h) Ubinam Sacellum hocce in templo nostro fuerit exstructum, post tot tantasque vastationes, quas ædes sacra iterum iterumque subiit, indagare hætenus non potuimus. Si quis tamen conjecturis detur locus, probabile est, illud in Choro Summo, uti dicitur, fuisse erectum, siquidem ipsum Templum b. HENRICO fuerit dicatum.

(i) Quisnam hic Arendt Flåmmingh fuerit, an furculus Perillustri Familiae Flemming, nobis non
con-

constat; certe nomen ejus in genealogico hujus familiæ Schemate, quod exhibet MESSENIUS in Theatr. Nobil. Svec. p. 56, non occurrit.

(*k*) Petrus Ålänningh, Senator urbis metropolitanae, qui quod magna inter suos auctoritate, prudentia ac probitate nixa, gauderet, haud mirum est, quod nomen ejus fastis patriæ nostræ insertum reperiamus. Incidit ætas ejus in turbulenta tempora, quibus Rex ALBERTUS regno Svethiæ impotenter dominabatur, qui præpostero suo in Germanos amore, quos contra fidem sollemniter datam lautioribus præfecit muneribus, ea discordiarum jecit semina, ut Germani Svecos ubique opprimere, hi autem sese contra illorum insultus defendere acriter conarentur. Scintillam igitur seditionis ne in gravissimum belli civilis incendium erumperet, suffocaturi regni Proceres, Telgæ congregati, quatuor deputatos Stockholmia evocarunt, quorum tres fuerunt Germani & unus Svecus scilicet hic Petrus Ålänningh; qui quum ad conditum pervenissent locum, tres præfati clanculum recesserunt, socio Petro Ålänningh, perfidiam eorum ignorante, relicto. Quod quum ipse comperiisset, socios insequitur, sed in itinere in structas sibi insidias incidit; quem comprehensum graviter vulnerabant, captivumque ducebant, unum servorum ejus occidentes, alterum lethaliter vulnerantes, Vid. Erici Olav. Libr. cit. p. 145. Sed ad scopum revertentes, fatemur, copiam litterarum, quibus

bus facellum b. ERICI & b. Henrici in Templo Abo-
 ënsi dotavit Senator hic metropolitanus, nobis non-
 dum esse factam, liberalitas tamen ejus vel ex allatæ
 sententiæ apographo colligi potest. Hoc autem igno-
 rasse videtur auctor dissertationis alteræ de S. HEN-
 RICO, Fennorum Apostolo in nostra Academia ha-
 bitæ, siquidem p. 18. not. b. ex Peringskjöldii monu-
 ment. Upl. part. altera memoret, facellum in hono-
 rem b. Henrici in Templo Upsaliensi a Petro Ålân-
 ningh fuisse institutum & ab eodem amplissime dota-
 tum, quantum autem ipsi debuerit Templum
 Aboënsē in simili pietatis negotio,
 de eo altum est silentium.

